

отъ Теодора. Отъ тѣхъ първыйтъ бѣ отишелъ съ майка си въ Сръбско, а Шишманъ бѣ побѣгнѣлъ въ Цариградъ и чакаше благоприятно време да са възкаче на Търновскыя прѣстолъ. Като осѣти туй, стрыка му Александръ, испрати хѳра до новыя И-ръ Іоанна Палеолога да иска отъ него Шишмана. За тѣзи нисія на бѣлгарскыя царь голѣма препирня станѣло въ сената, който и рѣшилъ да го не дава, а Шишманъ като виждалъ, че нѣма да го оставѣтъ на миръ въ И-рскыя дворъ, пресели са въ Неаполь при краля Лудовика Терантина, — и оттамъ нѣ са видѣлъ вече, нѣ са чулъ.

Помежду туй време, Іоаннъ Палеологъ са каралъ съ зетя си Іоанна Кантакузена за И-рската корона. Тогазъ Александръ сполучва да освои деветъ града византійскы, което никакъ не са угодило на И-ра; за туй той повыкалъ на помощъ Турцытъ отъ Азія и съ тѣхъ наедно като напада Бѣлгарія, много градове отъ нея зема и пѳ-много разваля. Отъ нечаяната тѣзи бѣда оплашенъ, Александръ испраща къмъ него посланіе за миръ и му казва: «Неподобава на Христіенытъ да ратувать помежду си съ такова суровство, когато може да са водвори въ тѣхъ миръ и еднодушіе.» Но Бѣлгарскытъ посланници празны са вращать назадъ съ този отговоръ отъ Императора: «Распрята е за туй, че направенытъ отколъ-време твърдины отъ Византійцытъ, пакъ тѣмъ трѣба да принадлежтъ.»

Докаченъ отъ този надутъ отговоръ Александръ бѣ принуденъ да обѣви бой на И-ра за да си отиѣсти. Съ тѣзи цѣль той събира 8000 войницы Бѣлгары и до 2000 Власи, пакъ отива срѣщу Кантакузена, който съ войската си былъ излѣзълъ на полето при града Руссе. Дѣтъ войскы тамъ люто са ударихъ, и Бѣлгарытъ надвихъ Византійцытъ, които бѣхъ принудены да бѣгътъ; Кантакузенъ едвамъ